

*Клипа О. П.,
аспірант кафедри кримінально-правових дисциплін та судочинства
Навчально-наукового інституту права
Сумського державного університету*

СУЧАСНИЙ СТАН СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ПРАЦІВНИКІВ ПОЛІЦІЇ РЕСПУБЛІКИ БОЛГАРІЯ ТА РЕСПУБЛІКИ ГРУЗІЯ

Анотація. Стаття присвячена дослідженню сучасного стану соціального захисту працівників поліції Республіки Болгарія та Республіки Грузія, виокремленню основних напрямів соціального захисту на прикладі пострадянської країни та країни-учасниці Європейського Союзу.

Досліджено зміст Конституцій і правових основ діяльності поліції Республіки Болгарія та Республіки Грузія в аспекті регулювання й гарантування соціального захисту як громадянам відповідної зарубіжної країни, так і поліцейським.

У статті акцентовано увагу на специфіку діяльності поліції двох країн та особливості забезпечення соціального захисту поліцейських, урахувавши радянське минуле Республіки Грузія та шлях реформування її правоохоронної системи від міліції до поліції, а також більш демократичний і цілеспрямований шлях Республіки Болгарія, що, у свою чергу, зумовив позитивні зміни та можливість вступу до Європейського Союзу.

У зв'язку з масштабним реформуванням правоохоронної системи Республіки Грузія відбулися позитивні зміни та розширення соціальних прав і гарантій поліцейських. Грунтуючись на аналізі зарубіжного законодавства, що частково регулює соціальний захист правоохоронців, виокремлено основні напрями такого захисту. Зокрема, для Республіки Грузія характерні такі напрями, за які передбачено пільги та компенсації: загибель поліцейського при виконанні службових обов'язків; пошкодження здоров'я поліцейського при виконанні службових обов'язків; робочий час поліцейського; відпустка поліцейського; заробітна плата поліцейського.

Корисним і позитивним є досвід Республіки Болгарія на шляху до європеїзації національного законодавства, у тому числі й щодо регулювання соціального захисту поліцейських. Республіка Болгарія позиціонує себе як демократична та правова держава, яка гарантує своїм громадянам право на соціальне страхування й соціальну допомогу. Так, пріоритетними напрямками соціального захисту болгарської поліції є винагорода за працю, відпустки, забезпечення матеріальним майном та обладнанням, одноразова допомога та транспортні витрати в разі переїзду на роботу в іншу місцевість, грошова допомога в разі важкого фінансового становища поліцейського, допомога в разі смерті працівника Міністерства внутрішніх справ, обов'язкове соціальне та медичне страхування державних службовців, компенсація в разі оренди житла тощо.

Процес актуалізації сучасного соціального законодавства до вимог і реалій сьогодення складний і довготривалий у багатьох країнах світу, надто в таких непростих умовах.

Ключові слова: соціальний захист, працівники поліції, Республіка Болгарія, Республіка Грузія, напрями соціального захисту.

Постановка проблеми. Соціальне забезпечення як показник рівня економічної та фінансової стабільності свідчить про спроможність тієї чи іншої держави врегулювати й гарантувати належний соціальний захист як усім громадянам, так й окремим категоріям, які потребують особливої уваги. Зокрема, ідеться про працівників поліції, які в силу специфічних умов служби та підвищеного рівня загрози життю і здоров'ю перебувають на варті безпеки та правопорядку, дбаючи про цілодобовий і безперервний їх захист. Крім того, проходження служби в поліції в більшості країн світу пов'язане з установами цілої низки обмежень: можливість займати іншу оплачувану посаду, крім викладацької та творчої діяльності (отже, для поліцейського доступний лише конкретний вид заробітку); заборона на участь у страйках (отже, поліцейські не можуть публічно відстояти свої права); заборона до вступу в політичні партії тощо. Указані обставини повинні беззаперечно стимулювати державу до належного забезпечення соціальних прав і гарантій працівникам поліції. Саме тому питання соціального захисту працівників поліції не втрачає своєї гостроти та потребує постійного вивчення з метою ефективного вирішення.

Питання соціального захисту населення, у тому числі й правоохоронних органів, повсякчас вивчалися вченими. Різним аспектам регулювання та забезпечення соціального захисту працівників Національної поліції України й дослідженню зарубіжного досвіду присвячували наукові розробки Ю. Безуса, М. Іншин, П. Коломосць, Н. Кочеткова, К. Мельник і багато інших. Сьогодні комплексні дослідження з порушеного нами питання практично відсутні. Деякі аспекти, пов'язані з дослідженням, відображено в працях В. Бурдяк.

Метою статті є здійснення аналізу правової основи, що регулює соціальний захист працівників поліції відповідних зарубіжних країн, а також ґрунтуючись на отриманих результатах, виокремити основні напрями соціального захисту поліцейських і виявити перспективний позитивний досвід.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сучасний розвиток країн світу, які позиціонують себе демократичними соціальними правовими державами, неухильно вимагає актуалізувати національне законодавство до потреб населення та міжнародних стандартів.

Розглянемо сучасний стан соціального захисту працівників поліції Грузії як однієї з пострадянських республік, яка після проголошення своєї незалежності вийшла з-під контролю тоталітарного режиму та взяла курс на реформування системи правоохоронних органів.

У Основному Законі Грузії проголошено її соціальною державою, діяльність якої спрямована на зміцнення в суспіль-

стві принципів соціальної справедливості, соціальної рівності й соціальної солідарності [1].

Відповідно до Закону Грузії «Про поліцію», поліція Грузії є системою правоохоронних установ, що здійснюють виконавчу владу та входять у систему Міністерства, яке в межах повноважень, наданих законодавством Грузії, проводить превентивні заходи й заходи щодо реагування на правопорушення для дотримання громадської безпеки та правопорядку.

Конституція Грузії, міжнародні правові акти Грузії, Закон Грузії «Про поліцію» та інші закони Грузії, правові акти й інші нормативні акти Президента Грузії, Уряду Грузії, Прем'єр-міністра Грузії й Міністра є правовим плацдармом діяльності поліції Грузії.

Поліцейські здійснюють свою діяльність неухильно дотримуючись принципів захисту й поваги основних прав і свобод людини, законності, неприпустимості дискримінації, пропорційності, здійснення дискретних повноважень, політичної нейтральності та прозорості діяльності поліції [2].

Унаслідок здійснення масштабного реформування правоохоронної системи Республіки Грузія відбулися позитивні зміни та розширення соціальних прав і гарантій поліцейських.

Законом Грузії «Про поліцію» встановлено, що соціальний захист, обов'язкове страхування життя і здоров'я поліцейського забезпечує держава. Виокремлено фундаментальні положення чинного Закону: за поліцейським у період його перебування в розпорядженні кадрів протягом 2 місяців зберігається зарплата (грошове забезпечення) за останньою займаною посадою; шкода, завдана поліцейському під час виконання службових обов'язків, відшкодовується повністю за рахунок коштів державного бюджету Грузії в порядку, установленому законодавством Грузії; пенсійне забезпечення поліцейського здійснюється відповідно до законодавства Грузії; порядок та умови надання медичних послуг поліцейському й члену (членам) його сім'ї визначає Міністр; у межах коштів державного бюджету Грузії наказом Міністра для поліцейських можуть визначатися додаткові заходи щодо виплати одноразової допомоги, надання іншої соціального захисту й пільги; індивідуальним адміністративним актом Міністра поліцейським можуть бути надані в користування утримувані на балансі Міністерства квартири, будинки, підсобні споруди й закріплені за ними земельні площі для проживання [2].

Грунтуючись на дослідженні правової основи соціального захисту працівників поліції Республіки Грузія, можемо виокремити основні напрями соціального захисту, за якими законодавством передбачені пільги та компенсації: загибель поліцейського при виконанні службових обов'язків; пошкодження здоров'я поліцейського при виконанні службових обов'язків; робочий час поліцейського; відпустка поліцейського; заробітна плата поліцейського.

У разі загибелі поліцейського при виконанні службових обов'язків указано, що його сім'ї (спадкоємцю) з коштів державного бюджету Грузії на підставі акта, виданого міністром або уповноваженою на те особою, виплачується одноразова грошова допомога й сума для відшкодування витрат з поховання. Витрати з поховання поліцейського відшкодовуються державою. Крім того, у межах бюджетних асигнувань Міністерства на підставі правового акта Міністра члену сім'ї поліцейського, який загинув при виконанні службових обов'язків, може бути виплачено додаткову матеріальну допомогу.

У разі пошкодження здоров'я поліцейського при виконанні службових обов'язків, відповідно до ступеня пошкодження (важкий ступінь ушкодження здоров'я, середній ступінь ушкодження здоров'я, легкий ступінь пошкодження здоров'я), визначеного Законом, йому виплачується відповідна одноразова грошова допомога.

У разі пошкодження здоров'я поліцейського при виконанні службових обов'язків, якщо вказане пошкодження позбавляє його можливості належним чином виконувати службові обов'язки, Міністерство забезпечує працевлаштування цього поліцейського на посади в системі Міністерства, що відповідає його особистим і діловим якостям, освіті й стану здоров'я.

Якщо у випадках, передбачених Законом, Міністерство з об'єктивних причин не зможе забезпечити працевлаштування поліцейського, у період його перебування безробітним, але не більше одного року йому щомісячно виплачується компенсація в повному розмірі посадового окладу за останньою займаною посадою [2].

Актуальним і гострим постає залишається питання тривалості робочого дня як у всьому світі, так і в Республіці Грузія, адже перевантаження та надмірна втомлюваність працівників поліції призводять до професійного вигорання, зниження мотивації і, як наслідок, плинності кадрів і низької продуктивності праці.

Відповідно до Закону Грузії «Про поліцію», для поліцейських встановлено ненормований робочий день. У системі Міністерства або його окремих структурних одиницях в особливих випадках на певний термін може бути оголошений особливий режим роботи. Під час особливого режиму поліцейські перебувають у передбачених для них місцях роботи. Поліцейському дозволяється залишити робоче місце тільки з дозволу безпосереднього начальника. Також під час воєнного чи надзвичайного стану або в інших екстремальних ситуаціях Міністерство переходить на особливий режим роботи [2].

Законом передбачена відпустка поліцейського, тривалість якої розраховується залежно від стажу роботи в структурі Міністерства внутрішніх справ. Отже, тривалість щорічної оплачуваної відпустки поліцейського становить 30 календарних днів. Тривалість щорічної оплачуваної відпустки поліцейського, який має стаж роботи в Міністерстві більше 5 років, становить 35 календарних днів, а поліцейського зі стажем роботи понад 10 років – 40 календарних днів.

Виходячи зі службової необхідності, допускається припинення відпустки поліцейського та його виклик на роботу для продовження служби [2].

Важливим аспектом соціальної безпеки є винагорода за працю – заробітна плата поліцейського, що складається з посадового окладу й окладу, встановленого за звання. Крім того, поліцейським, окрім зарплати, можуть виплачуватися надбавки до заробітної плати (грошового забезпечення) і компенсації.

Розміри заробітної плати (посадового окладу й окладу за званням), надбавок до заробітної плати (грошового забезпечення) і компенсації, а також порядок та умови їх виплати визначаються міністром [2].

З огляду на вищевикладене, ми бачимо позитивний і суттєвий результат нелегкого шляху модернізації й запровадження нового підходу до діяльності правоохоронних органів, а також значні досягнення, яких удалося здобути: оптимізація кадрів (унаслідок реформування понад 90% попереднього складу

правоохоронних органів замінено); функціональні зрушення (унаслідок реформування корупціогенні функції, які належали поліції, або звели нанівець, або передали в інші структури), встановлено пільги та компенсації, які ширше охоплюють спектр соціального захисту. Судячи із цього, реформаційний процес правоохоронних органів ішов у поєднанні з процесом боротьби з корупцією.

Цікавим у рамках дослідження є досвід соціального захисту працівників правоохоронних органів Республіки Болгарія як держави-учасниці Європейського Союзу.

Основний Закон Республіки Болгарії проголошує її правою державою, яка керується Конституцією та законами країни, відповідно до яких Республіка Болгарія гарантує життя, гідність і права особистості і створює умови для вільного розвитку людини та громадянського суспільства [3].

Працівники правоохоронних органів як громадяни Республіки Болгарії користуються всіма правами, що належать громадянам відповідно до Конституції Республіки, ураховуючи обмеження, встановлені специфікою служби.

Також Конституцією Республіки Болгарія проголошено основоположні соціальні гарантії та права: робітники і службовці мають право на здорові й безпечні умови праці, на мінімальний розмір винагороди за працю й на оплату, відповідну виконану роботу, а також право на вихідні дні та відпустку за умов і в порядку, визначених законом; робітники та службовці мають право об'єднуватися в професійні організації та спілки для захисту своїх інтересів у галузі праці й соціального забезпечення; робітники та службовці мають право на страйк для захисту своїх колективних економічних і соціальних інтересів. Це право здійснюється за умов і в порядку, визначених законом [3].

Республіка Болгарія як демократична та правова держава гарантує громадянам право на соціальне страхування й соціальну допомогу. Особи, що тимчасово залишилися без роботи, мають право на соціальне забезпечення за умов і в порядку, встановлених законом. Особи похилого віку, які не мають близьких і не можуть себе утримувати за рахунок свого майна, а також особи з фізичними та психічними вадами знаходяться під особливим покровительством держави й суспільства [3].

Отже, ми бачимо деяку схожість у соціальному гарантуванні, визначену Конституціями пострадянської Грузії, яка до 1991 року перебувала в складі тоталітарного Радянського Союзу й мала мілітаристичну модель державного управління та правоохоронних органів, і Республіки Болгарія, яка свого часу так і не ввійшла до складу СРСР і розвивалася як соціалістична держава, обравши курс на парламентську демократію.

Відповідно до Закону Республіки Болгарія «Про Міністерство внутрішніх справ», поліція Болгарії є частиною Міністерства внутрішніх справ Республіки. Основними документами, які регулюють діяльність болгарської поліції, є Закон про Міністерство внутрішніх справ, Закон про іноземців в Республіці Болгарія, Закон про захист персональних даних, Закон про дорожній рух, Правила, що імплементують Закон про МВС, Кодекс етики.

Болгарська поліція покликана:

- забезпечувати громадський порядок;
- запобігати злочинам, виявляти й розслідувати злочини;
- припиняти діяльність національних і транскордонних злочинних груп та організацій;

– охороняти державний кордон і здійснювати прикордонний контроль, боротися з нелегальною міграцією й торгівлею людьми;

- виявляти та припиняти терористичну діяльність;
- організувати та здійснювати адміністративний контроль громадян та іноземців, які перебувають у Болгарії;
- виконувати інші функції, встановлені законом.

Діяльність Міністерства внутрішніх справ здійснюється на підставі таких принципів: дотримання Конституції, законів і міжнародних договорів; поваги й гарантій прав і свобод, гідності громадян; централізованого управління; гласності; співпраці з громадянами.

У болгарській поліції є дві категорії службовців: а) публічні офіцери; б) особи, які працюють у поліції за трудовим договором [4].

Аналізуючи правову основу діяльності правоохоронних органів Республіки Болгарія, ми відслідковуємо здебільшого подібні напрями соціального захисту правоохоронців, з огляду на це, доцільно виокремити таку класифікацію:

1. Державні службовці отримують основну щомісячну зарплату, яка формується зарплатою за категорією та зарплатою за посадою. Розміри заробітної плати за категорією, а також розміри заробітної плати на найнижчій і найвищій посадах у кожній категорії визначаються Радою міністрів відповідно до пропозицій міністра внутрішніх справ. Конкретний розмір заробітної плати на посаді визначається міністром і складається з винагороди за рівень, який відображає місце відповідної посади в ієрархії; винагороди, яка відображає конкретні умови робочого місця. Також працівникам виплачується додаткова винагорода за виконання конкретної службової діяльності; результати офіційної діяльності; понаднормову роботу; науковий ступінь; специфічні умови праці.

2. Працівники Міністерства внутрішніх справ забезпечуються харчуванням або його грошовим еквівалентом. Державні службовці повинні мати робочий і формений одяг та інше матеріальне майно й обладнання. За здійснення діяльності, пов'язаної зі шкідливим впливом на здоров'я, працівники Міністерства внутрішніх справ отримують безкоштовну їжу для виведення токсинів і протиотруту.

3. При переведенні на роботу до інших населених пунктів у випадках, визначених міністром внутрішніх справ, державним службовцям і їхнім сім'ям у разі переїзду виплачується одноразова допомога і транспортні витрати.

4. Поліцейські, а також члени родин загиблих поліцейських, які опинилися у важкому фінансовому становищі, підтримуються коштами в порядку, визначеному міністром внутрішніх справ. Розмір грошової допомоги та порядок їх забезпечення щорічно визначається наказом міністра внутрішніх справ.

5. У разі смерті працівника Міністерства внутрішніх справ витрати на похорон несе Міністерство внутрішніх справ у розмірі, визначеному міністром внутрішніх справ.

6. Обов'язкове соціальне та медичне страхування державних службовців здійснюється за рахунок республіканського бюджету.

7. При виконанні своїх службових обов'язків працівник Міністерства внутрішніх справ безкоштовно користується громадським транспортом міста.

8. Державним службовцям, які користуються житлом на орендних умовах, Міністерство внутрішніх справ виплачує суми компенсації за умов і в порядку, визначених Радою міністрів.

Питання робочого часу й часу відпочинку визначено законодавством так: нормальна тривалість робочого часу співробітників Міністерства внутрішніх справ становить 8 годин на день і 40 годин на тиждень при 5-денному робочому тижні. Для державних службовців, які виконують свої службові обов'язки в шкідливих, небезпечних або специфічних умовах праці, скорочується робочий час. Робочий час державних службовців обчислюється в робочих днях – шодня, а для тих, хто працює у 8, 12- або 24-годинних змінах – підсумовується за тримісячний період.

Для державних службовців Міністерства внутрішніх справ, крім тих, що визначені Законом, і вахтових працівників, установлено ненормований робочий день. За необхідності вони зобов'язані виконати свої службові обов'язки після закінчення звичайного робочого часу.

Робота поза робочим часом компенсується в порядку й на умовах, визначених законодавством.

Оплата за понаднормові роботи виплачується зі збільшенням на 50 відсотків базового щомісячного окладу. Порядок розподілу робочого часу, звітності й компенсація праці державних службовців поза робочим часом визначаються розпорядженням міністра внутрішніх справ [4].

З огляду на це, ми бачимо ґрунтований підхід до визнання й компенсації понаднормових робіт, однак, як і в подібних нормах українського законодавства, грузинського законодавства, у болгарському законодавстві також, на нашу думку, не вистачає законодавчого визначення фундаментальних понять «заробітна плата», «відпустка поліцейського», «понаднормовий час» тощо, наявність яких чітко окреслювала б рамки соціальних прав і гарантій.

Державні службовці Міністерства внутрішніх справ мають право на такі види відпусток: оплачувана щорічна відпустка – у розмірі 30 робочих днів; додаткова оплачувана щорічна відпустка – один день за кожен рік служби, у тому числі за еквівалентний стаж роботи, але не більше 10 робочих днів; додаткова оплачувана щорічна відпустка за понаднормову роботу за роботу у вихідні та святкові дні – до 12 робочих днів; додаткова оплачувана щорічна відпустка при переїзді на роботу до іншого населеного пункту – до трьох робочих днів, які не можуть бути компенсовані грошовою компенсацією; додаткова оплачувана відпустка – до 5 робочих днів на календарний рік при нагородженні «Подякою» міністра, заступників міністра та генерального секретаря Міністерства внутрішніх справ; відпустка без збереження заробітної плати – до 6 місяців, один раз протягом усієї служби; відпустка без збереження заробітної плати – на період обіймання строкової посади в установах або структурах Європейського Союзу або в міжнародних організаціях; працівники, які обіймають керівну виборну посаду в профспілкових організаціях протягом терміну повноважень, мають право на відпустку без збереження заробітної плати; відпустки у зв'язку з вагітністю та пологами й по догляду за дитиною, крім цього, державні службовці Міністерства внутрішніх справ на період вагітності або матері з дітьми до 6 років користуються спеціальним захистом трудового законодавства [4].

З огляду на вищевикладене, ми бачимо європейський підхід Республіки Болгарії до оплати праці поліцейських, де враховуються всі специфічні деталі, які впливають на обрахунок, і це є беззаперечним вагомим досягненням у соціальному захисті,

розширене коло відпусток дає змогу зробити висновок про позитивний результат європеїзації законодавства, яке становить правову основу діяльності правоохоронних органів.

У свою чергу, В. Бурдяк зауважує, що процес призначення Республіки Болгарія до вимог і стандартів Європейського Союзу досить важко прийнятний для суспільства. Незважаючи на те що в Болгарії створені всі необхідні структури для забезпечення державно-політичного та громадянського життя на кшталт провідних держав-учасниць Європейського Союзу, практично вони не завжди результативні. У своєму розвитку та ствердженні Болгарія зробила вагомий крок уперед, здобувши членство в Євроспільноті, проте, щоб відповідати установленим вимогам, необхідно знайти перспективні рішення ще багатьом невирішеним питанням [5, с. 65].

Висновки. У ракурсі дослідження сучасного стану соціального захисту працівників поліції двох держав: пострадянської Республіки Грузії та держави-учасниці Європейського Союзу – Республіки Болгарії – зазначимо, що обидві держави здійснили важкі кроки у формуванні своєї правової соціальної демократичної держави, пройшли складні етапи державотворення, модернізації економіки, реформації всіх сфер політичного та громадського життя, надбавши неоціненний досвід, корисний як для України (зважаючи на прагнення рівноправного членства в європейському Союзі), так і для низки інших держав, які лише стають на шлях удосконалення й реформації.

Література:

1. Конституція Грузії від 24 серпня 1995 року № 786. URL: <https://matsne.gov.ge/ru/document/view/30346?publication=36> (дата звернення: 24.12.2020).
2. Про поліцію : Закон від 28 жовтня 2013 року № 1444-Ів. *Законодавчий вісник Грузії*. URL: <https://matsne.gov.ge/ru/document/view/2047533?publication=22> (дата звернення: 28.12.2020).
3. Конституция на Република България. Приета от Великото народно събрание 12 юли 1991 г. URL: <https://www.parliament.bg/bg/const/> (дата звернення: 27.12.2020).
4. Закон о министерстве внутренних дел Болгарии от 1 мая 2006. URL: http://web.archive.org/web/20110824031708/http://www.mvr.bg/NR/rdonlyres/379531D2-0059-4223-86F8-ABA9D17680D8/0/ZMVR_BG.pdf (дата звернення: 27.12.2020).
5. Бурдяк В. Особливості адаптації Болгарії до умов розвитку в складі Європейського Союзу. *Панорама політологічних студій: Науковий вісник Рівненського державного гуманітарного університету*. 2016. Вип. 14. С. 59–67.

Klypa O. The current state of social protection of police officers in the Republic of Bulgaria and the Republic of Georgia

Summary. The article is devoted to the study of the current state of social protection of police officers of the Republic of Bulgaria and the Republic of Georgia, highlighting the main areas of social protection on the example of the post-Soviet country and the member state of the European Union.

The content of the Constitutions and legal bases of activity of police of the Republic of Bulgaria and the Republic of Georgia in the aspect of regulation and guarantee of social protection both to citizens of the corresponding foreign country, and to police officers is investigated.

The article focuses on the specifics of the police activities of the two countries and the features of social protection of police, given the Soviet past of the Republic of Georgia and the way to reform its law enforcement system from police

to police, as well as a more democratic and purposeful way of Bulgaria. and the possibility of joining the European Union.

Due to the large-scale reform of the law enforcement system of the Republic of Georgia, there have been positive changes and expansion of social rights and guarantees of police officers. Based on the analysis of foreign legislation, which partially regulates the social protection of law enforcement, the main directions of such protection are identified. In particular, the Republic of Georgia is characterized by the following areas, for which benefits and compensation are provided: death of a police officer in the line of duty; damage to the health of a police officer in the performance of official duties; working hours of a police officer; police leave; police officer's salary.

The experience of the Republic of Bulgaria on the way to Europeanization of national legislation, including the regulation of social protection of police officers, is useful and positive.

The Republic of Bulgaria positions itself as a democratic and legal state, which guarantees its citizens the right to social insurance and social assistance. Thus, the priority areas of social protection of the Bulgarian police are: remuneration for work, vacations, provision of material property and equipment, one-time assistance and transportation costs in case of moving to another location, financial assistance in case of financial difficulties of a police officer, assistance in case of death Ministry of Internal Affairs, compulsory social and medical insurance for civil servants, compensation in case of rent, etc.

The process of updating modern social legislation to the requirements and realities of today is complex and long in many countries around the world, especially in such difficult conditions.

Key words: social protection, police officers, Republic of Bulgaria, Republic of Georgia, directions of social protection.